

75

*Met ingenieuze grippers
voorzien van soep'le knijpers
verricht het reuzewerk.
Geen kruid'n is zo sterk."*

*De stoere Bereklauw en ruwe Paarse Distel
bekeken eens elkaar alsof ze beter wisten.*

80 *"Als 't zoveel sterker is, vroeg Distel wat pikant,
waarom doet 't dan zo'n kwaad in 't zwakke kruidenland?"
Maar Windekind die zag dat hij de Raad verstoorde,
vervolgde zijn relaas en deed of hij 't niet hoorde:*

*"Eens was het heel volmaakt
85 in Gods gewijde staat,
want in zijn ogen blonk
een God-gelijke vonk.
Maar na zijn zondeval
verscheen 't in 't aardse dal
90 en moest er zwoegen, zweten
voor 't daaglijks brood en leven.
Vandaar, moet 't nog gezéid,
zijn bittre wrok en níjd."*

*'t Is toch niet onze schuld, zei Engelwortel zacht,
95 waarom verdelgt 't juist ons met zo'n brutale kracht?"*

Akkermunt

Mentha arvensis

*Als uw adem drank verraadt
kauw dan gauw wat akkermunt,
kauw ook nog wat honingraat
en uw vrouw u wellust gunt.
Roert ermee des Heeren hart
met zijn geur: een wierookvat.
Uitgelezen voor de geest,
nog beter is 't voor 't huwelijksfeest:
't kan de voortplanting niet remmen.*

Een 'geestige' akkermunt

Sander op een huw'lijstfeest
dronk met vrienden om het meest,
maar zoals in Kanaã
't beste kwam pas achterna,
zodat Sander en zijn vrienden
tot het einde Bacchus dienden.
Maar na 't allerlaatste glas -
ja, in vino veritas -
kreeg de Sander een visioen:
zag zijn vrouwe, blauw en groen,
thuis al aan de deure staan
met een bezem om te slaan.
Sander lachte met zijn trunte,
kauwde gauw wat akkermunte
die hij altijd bij zich had
als hij in de drank eens zat,
want hij had weer eens gelezen
hoe dit kruid werd aangeprezen:
"Munte is een wonderkruid,
't drijft de drankgeur 't mondgat uit,
zodat niemand meer kan raden
of 't naar wijn riekt of naar water."
Maar zijn vrouwe moest niet rieken,
want ze zag direkt aan 't wiegen
en aan 't wagg'len van zijn gang
dat hij vol zat van de drank.
't Einde van het huw'lijksfeest
was voor Sander een tempeest.

*Nuchter werd de Sander snel,
want zijn vrouwe sloeg zo fel
dat hij nooit meer zal vergeten
dat dit wonderkruid allene
goed is voor de mond en adem,
niet voor andre ledematen
alhoewel het in de liefde
vele mensen reeds geriefde.
Maar de liefde is geen drank,
dat wist Sander ook pertank.*

